EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 4.6.2025
COM(2025) 651 final

2025/0651 (NLE)

Forslag til

RÅDETS HENSTILLING

om en koordineret tilgang til overgangen fra midlertidig beskyttelse for fordrevne personer fra Ukraine

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den 4. marts 2022 vedtog Rådet gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 og aktiverede Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 ("direktivet om midlertidig beskyttelse") for visse kategorier af personer, der blev fordrevet den 24. februar 2022 eller senere som følge af de russiske væbnede styrkers militære invasion af Ukraine, der begyndte på nævnte dato. I henhold til artikel 4, stk. 1, i direktivet om midlertidig beskyttelse fandt den midlertidige beskyttelse først anvendelse i en indledende periode på ét år indtil den 4. marts 2023 og blev derefter automatisk forlænget med yderligere ét år indtil den 4. marts 2024.

Siden denne dato er varigheden af den midlertidige beskyttelse blevet forlænget yderligere to gange. Den 19. oktober 2023 vedtog Rådet gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/2409 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse indtil den 4. marts 2025. Den 25. juni 2024 vedtog Rådet gennemførelsesafgørelse (EU) 2024/1836 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse med yderligere et år indtil den 4. marts 2026.

Direktivet om midlertidig beskyttelse udgør fortsat en solid retlig ramme for at sikre de samme harmoniserede standarder for beskyttelse af millioner af mennesker, der flygter fra krigen i Ukraine til EU. Da årsagerne til midlertidig beskyttelse fortsat er gældende på grund af den aktuelle ustabile situation i Ukraine, som endnu ikke gør det muligt at fastslå, at der er sikre og varige betingelser for tilbagesendelse, samt den fortsatte usikkerhed om, hvordan situationen i landet vil udvikle sig, fremlægger Kommissionen dette forslag til Rådets henstilling sammen med forslaget om at forlænge den midlertidige beskyttelse med yderligere et år indtil den 4. marts 2027.

Midlertidig beskyttelse er i sagens natur midlertidig. På et senere tidspunkt, når omstændighederne ændrer sig, så der er tilstrækkelig sikkerhed vedrørende situationen i Ukraine, og navnlig mulighed for at fastslå, at der vil være sikre og varige betingelser for tilbagesendelse, vil den midlertidige beskyttelse skulle ophøre. Det er nødvendigt at være klar til denne ændring, når den tid kommer. Det er derfor vigtigt at bane vejen for en gnidningsløs og velkoordineret overgang fra midlertidig beskyttelse, der vil imødekomme behovene hos dem, der er bosiddende i EU, samtidig med at der tages hensyn til Ukraines kapacitets- og genopbygningsbehov.

Definitionen af midlertidig beskyttelse hænger også sammen med behovet for at undgå risici for medlemsstaternes nationale asylsystemer, som ellers ikke ville være i stand til at behandle et stort antal ansøgninger om international beskyttelse uden at underminere deres effektive funktion. Denne betragtning er af afgørende betydning ved kortlægningen af overgangen fra midlertidig beskyttelse for at sikre, at et fremtidigt ophør af midlertidig beskyttelse ikke får konsekvenser for de nationale asylsystemer.

EU skal anlægge en fælles tilgang for fremtiden. Vores tilgang skal imødekomme interesserne hos medlemsstaterne, de mennesker, der søgte tilflugt i EU, og Ukraine, samtidig med at der skabes forudsigelighed, stabilitet og en mere afbalanceret fordeling på tværs af medlemsstaterne. En fælles europæisk tilgang giver os også mulighed for fuldt ud at tage hensyn til den ukrainske regerings synspunkter og landets genopbygningsbehov.

I den forbindelse foreslår Kommissionen en række koordinerede foranstaltninger for overgangen fra midlertidig beskyttelse til anden retlig status samt støtte til personer, der ønsker at rejse hjem, når situationen tillader det. Når personer med midlertidig beskyttelse ved, hvad der vil ske, når den midlertidige beskyttelse ophører og får mulighed for fortsat lovligt ophold i EU samt muligheder for at vende hjem, vil det gøre det muligt for dem at træffe informerede valg om deres fremtid, samtidig med at der gives retssikkerhed med hensyn til deres status.

På baggrund af disse overvejelser foreslår Kommissionen, at Rådets henstilling fokuserer på fire sæt foranstaltninger med henblik på at:

1) fremme og lette overgangen til anden retlig status allerede inden udløbet af den midlertidige beskyttelse
2) bane vejen for en gnidningsløs og holdbar reintegration i Ukraine
3) sikre formidling af oplysninger til fordrevne personer
4) sikre koordinering, overvågning og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og med de ukrainske myndigheder.

Foranstaltninger til at fremme og lette overgangen til anden retlig status allerede inden udløbet af den midlertidige beskyttelse

Den midlertidige beskyttelse blev oprindeligt aktiveret for at yde øjeblikkelig hjælp til personer, der flygtede fra Ruslands angrebskrig mod Ukraine, for at sikre, at medlemsstaternes asylsystemer ikke ville blive overvældet af et stort antal ansøgninger om international beskyttelse, og for at forebygge risikoen for, at medlemsstaterne ikke ville være i stand til at behandle ansøgninger uden negative virkninger for effektiviteten af deres systemer, hvilket var til fordel for de personer, der anmodede om beskyttelse. Mange fordrevne personer, der har haft midlertidig beskyttelse, har nu været i EU i flere år og har integreret sig i deres værtssamfund ved at lære sproget, finde beskæftigelse og starte uddannelse.

Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at disse personer får mulighed for og tilskyndes til at overgå til national retlig status, der bedre afspejler deres faktiske situation i Unionen. Det kan f.eks. være opholdstilladelser baseret på beskæftigelse, uddannelse, forskning, familiemæssige årsager eller en national status som fastboende udlænding, hvor det er relevant. Samtidig kan der være andre, der ikke er omfattet af nogen af de eksisterende nationale tilladelser. Nogle medlemsstater opretter såkaldte "omnibustilladelser", der har til formål at give den samme tilladelse til alle, der nyder midlertidig beskyttelse, uanset deres individuelle forhold, og som har opholdt sig i værtsmedlemsstaten i mindst en vis periode. Denne nationale status kan give mere stabilitet end den midlertidige beskyttelse, der forlænges årligt.

Formidlingen af oplysninger for at tilskynde til denne overgang til en anden status bør også udvikles eller styrkes, da det er vigtigt for personer med midlertidig beskyttelse at forstå fordelene ved sådan status og deres rettigheder, når de overgår til sådanne opholdstilladelser, samt at blive forsikret om, at der vil være alternativer til at ansøge om international beskyttelse.

For at støtte overgangen for personer med midlertidig beskyttelse til anden retlig status og tilbyde dem alternative muligheder under disse ekstraordinære omstændigheder, bør

medlemsstaterne, navnlig når overgangen til national retlig status ikke er mulig, tillade disse personer, som ellers ville være berettiget til en anden status på grundlag af EU-retten[1], at ansøge om tilladelser, der er reguleret i henhold til direktivet om det blå EU-kort[2], direktivet om en kombineret tilladelse[3] og direktivet om studerende og forskere[4]. Dette er muligt, forudsat at de ikke samtidig har denne status med en tilladelse, der er udstedt i henhold til disse direktiver.

Medlemsstaterne bør hurtigst muligt og senest på tidspunktet for ansøgningen om tilladelse underrette personer med midlertidig beskyttelse om forskellen mellem de rettigheder, der følger af midlertidig beskyttelse, og de rettigheder, der følger af disse direktiver. De bør også hurtigst muligt og senest på ansøgningstidspunktet underrette dem om, at de ikke samtidig kan nyde midlertidig beskyttelse og få en tilladelse i henhold til disse direktiver.

Foranstaltninger til at bane vejen for en gnidningsløs og holdbar reintegration i Ukraine

Nogle medlemsstater er klar til en eventuel udfasning af midlertidig beskyttelse, hvilket betyder, at det er vigtigt at sikre, at hjemrejsen og reintegrationen i Ukraine finder sted på en velordnet og human måde, der støtter de, der er villige og i stand til at vende tilbage til Ukraine, samtidig med at der tages hensyn til deres forskellige individuelle forhold. Nogle ønsker måske at vende hurtigt hjem, mens andre kan have brug for mere tid i betragtning af deres særlige omstændigheder.

Selv hvis der er fred, vil Ukraine desuden have brug for tid til at genopbygge sin kapacitet til at tage imod alle de personer, der blev fordrevet på grund af krigen. Ukraine har brug for sin menneskelige kapital og arbejder på at sikre betingelserne for at lette tilbagesendelsen af ukrainere, der opholder sig i EU. Det er derfor vigtigt at tage stilling til, om Ukraine har kapacitet til at reintegrere alle dem, der er fordrevet af krigen, på en holdbar måde. For at hjælpe Ukraine i dets bestræbelser bør processen foregå gradvist, og den bør tage hensyn til Ukraines udfordringer, navnlig for at imødekomme sårbare personers særlige behov. Direktivet om midlertidig beskyttelse indeholder flere bestemmelser, der giver mulighed for at håndtere disse typer situationer.

I henhold til direktivets artikel 21, stk. 1, skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt for personer, der har eller har haft midlertidig beskyttelse, frivilligt at vende tilbage og at gøre det lettere for dem at vende tilbage med

---

1 EU's direktiver om lovlig migration finder ikke anvendelse på tredjelandsstatsborgere udelukkende på baggrund af, at de er personer med midlertidig beskyttelse i overensstemmelse med Rådets direktiv 2001/55/EF i en medlemsstat.

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/1883 af 20. oktober 2021 om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse og om ophævelse af Rådets direktiv 2009/50/EF (EUT L 382 af 28.10.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2021/1883/oj).

3 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1233 af 24. april 2024 om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat (EUT L, 2024/1233, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1233/oj).

4 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/801/oj).

respekt for den menneskelige værdighed. I den forbindelse bør medlemsstaterne give mulighed for selvfinansierede **sonderende besøg i Ukraine**. Disse sonderende besøg kan fungere som tillidsskabende foranstaltninger for personer med midlertidig beskyttelse, der overvejer at rejse hjem, og hjælpe dem med at træffe informerede beslutninger, så det sikres, at det er holdbart for dem at vende tilbage til Ukraine. Ved sonderende besøg kan de besøge familie eller ejendom, vurdere omfanget af ødelæggelser i deres lokalsamfund og generelt de overordnede forhold i deres hjemland.

Som led i en gnidningsløs overgang fra midlertidig beskyttelse bør medlemsstaterne indføre en mere struktureret tilgang til tilrettelæggelse af sonderende besøg. Hvis medlemsstaterne tillader sonderende besøg, er det imidlertid afgørende, at parametrene, betingelserne og kravene for sådanne besøg fastlægges, koordineres med andre medlemsstater og formidles på en gennemsigtig måde. Medlemsstaterne bør oprette kontaktpunkter til sidstnævnte formål. Det er også vigtigt at tage i betragtning, at der kan være personer med midlertidig beskyttelse, som ikke selv kan tilrettelægge og finansiere sonderende besøg, og i så fald kan medlemsstaten overveje at tilrettelægge og støtte sådanne sonderende besøg.

Som led i foranstaltningerne til at muliggøre frivillig tilbagevenden for personer, der har haft midlertidig beskyttelse, bør medlemsstaterne indføre **programmer for frivillig tilbagevenden**. Disse skal ikke betragtes som programmer i henhold til tilbagesendelsesdirektivet, da de pågældende personer opholder sig lovligt i værtsmedlemsstaten indtil udløbet af den midlertidige beskyttelse, og da der derfor ikke kræves nogen afgørelse om tilbagesendelse. I stedet er der tale om programmer, der kan gøre det muligt for dem, der tidligere har haft midlertidig beskyttelse i medlemsstaten, at vende tilbage til deres hjem på en holdbar, gradvis og velordnet måde under hensyntagen til Ukraines og de fordrevnes behov og kapacitet.

I betragtning af situationens kompleksitet og under hensyntagen til de tilbageværende, herunder internt fordrevne, bør programmer for frivillig tilbagevenden udformes med henblik på at opretholde den sociale samhørighed i Ukraine og dermed skabe fordele for lokalsamfundet snarere end at tage form af pakker, der er tilpasset den enkelte. Derfor vil tæt koordinering med de ukrainske myndigheder være afgørende ved udformningen og gennemførelsen af sådanne programmer for frivillig tilbagevenden.

Investeringsrammen for Ukraine[5] vil spille en afgørende rolle i at bevare den menneskelige kapital og skabe betingelser for tilbagevenden. Uddannelse, bolig, sundhedspleje, plejeøkonomi og social beskyttelse er prioriterede sektorer. Igangværende projekter støtter genopretningen af kommunal infrastruktur og hjælper med at finansiere virksomheder, der er berørt af krigen. Nye investeringsprogrammer, der blev godkendt i marts 2025, vil støtte boligbehov, og fremtidige indkaldelser vil omfatte adgang til finansiering og job for sårbare grupper, herunder hjemvendte. Disse programmer for frivillig tilbagevenden bør være omfattende og formidles godt til målgruppen. Medlemsstaterne bør fastsætte betingelserne for at deltage i sådanne programmer. For at begrænse risikoen for eventuelt misbrug bør personer, der beslutter sig for denne mulighed, forpligtes til at tilmelde sig et program for frivillig tilbagevenden.

[5] Investeringsrammen for Ukraine (UIF) er en del af Ukraine-faciliteten på 50 mia. EUR, der har til formål at tiltrække offentlige og private investeringer til genopretning og genopbygning af Ukraine. Den omfatter finansielle instrumenter til en samlet værdi af 9,3 mia. EUR med 7,8 mia. EUR i lånegarantier og 1,5 mia. EUR i blandet finansiering. Målet er at mobilisere 40 mia. EUR i investeringer til genopretning, genopbygning og modernisering.

Frivillige tilbagesendelsesprogrammer, der oprettes af medlemsstaterne, bør have en begrænset og fast varighed, efter at den midlertidige beskyttelse er ophørt. Det vil være vigtigt at koordinere den indledende varighed af programmerne for frivillig tilbagevenden mellem EU's medlemsstater og med de ukrainske myndigheder. En varighed på muligvis op til et år vil fremme koordineringen med de ukrainske myndigheder for at imødekomme de pågældende personers behov, når de reintegreres i samfundene i Ukraine, såsom at finde indkvartering eller bolig, beskæftigelse eller adgang til basale tjenester og infrastrukturer, herunder lægebehandling.

Da omstændighederne på stedet kan udvikle fra nu og indtil udløbet af den midlertidige beskyttelse, bør medlemsstaterne også indbyrdes og med de ukrainske myndigheder koordinere varigheden af programmerne for frivillig tilbagevenden og fastsættelsen af en anden eller forlænget frist for frivillig udrejse under programmerne for frivillig tilbagevenden, hvis den planlagte tidshorisont ikke er tilstrækkelig til at sikre en gradvis og holdbar reintegration i Ukraine.

Desuden giver direktivets artikel 21, stk. 3, mulighed for *individuelle udvidelser* af medlemsstaternes forpligtelser for personer, der har haft midlertidig beskyttelse og er omfattet af et program for frivillig tilbagevenden. For at lette den administrative byrde ved individuelle forlængelser bør medlemsstaterne som standard udvide alle de rettigheder, der er knyttet til midlertidig beskyttelse, til dem, der er omfattet af et program for frivillig tilbagevenden, jf. artikel 21, stk. 3, indtil datoen for tilbagesendelse til Ukraine eller indtil udløbet af fristen for frivillig udrejse i henhold til programmet. For at sikre kontinuitet og undgå situationer, hvor de personer, der har haft midlertidig beskyttelse, opholder sig ulovligt umiddelbart efter udløbet af den midlertidige beskyttelse, bør medlemsstaterne desuden sikre, at personer, der har haft midlertidig beskyttelse, lovligt kan opholde sig på medlemsstatens område i perioden mellem udløbet af den midlertidige beskyttelse og den tidsramme, inden for hvilken disse personer kan tilslutte sig programmet for frivillig tilbagevenden.

Direktivet indeholder også bestemmelser om situationer, hvor personer måske ikke er i stand til at vende tilbage på grund af særlige omstændigheder, nemlig deres helbred. I henhold til direktivets artikel 23, stk. 1, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger vedrørende opholdsbetingelserne for personer, der har haft midlertidig beskyttelse, og som på grund af deres helbredstilstand ikke med rimelighed kan forventes at kunne rejse, hvis f.eks. en afbrydelse af deres behandling ville have alvorlige negative følger for dem. Denne foranstaltning vil give mulighed for fortsat lovligt ophold og skabe et sikkerhedsnet for personer, hvis helbred eller andre personlige forhold forhindrer dem i at rejse.

På grund af krigens virkninger er det muligt, at Ukraine ved udløbet af den midlertidige beskyttelse ikke vil være i stand til at imødekomme behovene hos personer med visse specifikke sårbarheder, herunder som ikke vedrører deres helbred. Med udgangspunkt i direktivets artikel 23, stk. 1, bør medlemsstaterne tilskyndes til også at give mulighed for at fortsætte det lovlige ophold for andre sårbare personer, der ikke er omfattet af overgangen til anden status eller af den mulighed, som direktivet allerede giver i henhold til artikel 21 og 23, og hvis individuelle situation måske ikke giver mulighed for tilbagesendelse (f.eks. fordi de har andre typer sårbarheder, som Ukraine ikke er i stand til at afhjælpe umiddelbart efter ophøret af den midlertidige beskyttelse). Dette vil også bidrage til en holdbar, gradvis og velordnet overgang for både de personer, der har behov for det, og for Ukraine.

Endvidere kan medlemsstaterne i henhold til artikel 23, stk. 2, i direktivet om midlertidig beskyttelse tillade familier, hvis mindreårige børn går i skole i en medlemsstat,

opholdsbetingelser, der gør det muligt for de pågældende børn at afslutte den igangværende skoleperiode. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at gøre brug af denne bestemmelse.

Foranstaltninger til at sikre formidling af oplysninger til fordrevne personer

Mange af de foranstaltninger, der er skitseret ovenfor, kræver, at fordrevne personer informeres ordentligt, så de hjælpes til at træffe informerede valg med fuldt kendskab til forholdene. I den forbindelse er det vigtigt, at medlemsstaterne etablerer de nødvendige strukturer og procedurer, herunder via oplysningskampagner, samtidig med at de maksimerer anvendelsen af eksisterende værktøjer og kanaler for at undgå dobbeltarbejde.

I forlængelse af initiativet[6] fra den ukrainske minister for national enhed om at oprette knudepunkter i medlemsstaterne for at opretholde en forbindelse til ukrainere, der bor i udlandet, har nogle medlemsstater vist interesse og er i øjeblikket i færd med at etablere Unity Hubs på deres område.

Disse Unity Hubs vil fungere som multifunktionelle informationscentre for både integration af fordrevne personer i værtssamfundene og for deres hjemvenden til Ukraine. I denne forbindelse og for at strømline de igangværende bestræbelser kan sådanne Unity Hubs også anvendes til at give oplysninger om overgang til national status, sonderende besøg i Ukraine og programmer for frivillig tilbagevenden for at bidrage til at sikre, at de fordrevne personer træffer beslutninger med fuldt kendskab til forholdene, jf. artikel 21, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/55/EF.

For at støtte oprettelsen af Unity Hubs kan medlemsstaterne anvende deres programmer under Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF), herunder de yderligere midler, der er tildelt efter revisionen af den flerårige finansielle ramme og midtvejsrevisionen af nationale programmer. De kan også modtage støtte fra internationale organisationer og tredjelande til dette formål og opfordres til at indarbejde den viden, de kapaciteter og de netværk, som disse organisationer tilbyder, i deres individuelle planer for udviklingen af Unity Hub-konceptet.

Foranstaltninger til at sikre koordinering, overvågning og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og med de ukrainske myndigheder

Det er afgørende at sikre en koordineret tilgang blandt medlemsstaterne og med de ukrainske myndigheder med hensyn til gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger. I den forbindelse bør medlemsstaterne anvende eksisterende strukturer til at koordinere, udveksle oplysninger og overvåge situationen på stedet, herunder i solidaritetsplatformen, som de ukrainske myndigheder vil blive indbudt til at deltage i efter behov.

Eurostat udarbejder de officielle europæiske statistikker om midlertidig beskyttelse, men medlemsstaterne skal med henblik på at få et rettidigt situationsbillede til operationelle formål regelmæssigt ajourføre deres data i platformen for registrering af personer med midlertidig beskyttelse, herunder tal vedrørende inaktive registreringer. Da overgangen fra midlertidig beskyttelse vil føre til betydelige ændringer i fordrevne personers status, er det vigtigt at have et nøjagtigt og ajourført billede af situationens udvikling. Medlemsstaterne bør derfor regelmæssigt uploade nøjagtige og rettidige data til platformen for registrering af personer med midlertidig beskyttelse, herunder tal vedrørende inaktive registreringer.

[6] Ukraines ministerkabinets forordning 2113 fra januar 2025.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag har til formål at bane vejen for en overgang fra midlertidig beskyttelse på en koordineret måde og give medlemsstaterne mulighed for at forberede de næste skridt på forhånd, samtidig med at der skabes klarhed om deres retlige status for de personer, der flygtede fra krigen i Ukraine.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag støtter medlemsstaterne i at opfylde behovene hos dem, der flygtede fra krigen i Ukraine, og i at bistå Ukraine i dets bestræbelser på at reintegrere de personer, der vender hjem.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 78, stk. 1, artikel 79, stk. 1, samt artikel 292, første og andet punktum, som giver Rådet mulighed for at vedtage henstillinger. Efter denne bestemmelse træffer Rådet afgørelse på forslag af Kommissionen i alle de tilfælde, hvor det i henhold til traktaterne skal vedtage retsakter på forslag af Kommissionen.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Ifølge afsnit V i TEUF om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed har Den Europæiske Union visse beføjelser på dette område. Disse beføjelser skal udøves i henhold til artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, dvs. hvis og i det omfang målene for den påtænkte foranstaltning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne enkeltvis, men på grund af den påtænkte foranstaltnings omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Situationen i Ukraine som følge af Ruslands angrebskrig påvirker fortsat EU som helhed. Den er blevet mødt med en hidtil uset og samlet reaktion fra Den Europæiske Unions side. Det viser, at der fortsat er brug for løsninger på EU-plan og støtte fra EU samt en stærk koordinering på EU-plan, da det stadig er nødvendigt, at alle medlemsstater i fællesskab reagerer effektivt på situationen og sikrer, at der i hele Unionen gælder de samme standarder og et harmoniseret sæt rettigheder for de 4,3 millioner mennesker, der i øjeblikket opholder sig i Unionen.

Det er klart, at de foranstaltninger, der træffes af de enkelte medlemsstater, ikke på tilfredsstillende vis kan imødekomme behovet for en fælles EU-tilgang til overgangen fra midlertidig beskyttelse, hvilket klart udgør en udfordring, der er fælles for hele EU, eftersom individuelle foranstaltninger, der træffes af én medlemsstat, vil have en indvirkning, herunder med hensyn til potentielle sekundære bevægelser, i andre medlemsstater. Der er behov for en fælles tilgang, som ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne hver for sig, og som kræver medlemsstaternes kollektive ejerskab, og som på grund af omfanget og virkningerne af dette forslag til Rådets henstilling bedre kan nås og koordineres på EU-plan, hvilket også medlemsstaterne selv har påpeget. Unionen skal derfor handle og kan vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union, indeholder forslaget til Rådets henstilling bestemmelser om en koordineret overgang fra midlertidig beskyttelse i de berørte fordrevne personers interesse og for at undgå eventuelle negative virkninger af divergerende eller inkonsekvente tilgange i de enkelte medlemsstater. Forslaget går ikke ud over, hvad der er nødvendigt og rimeligt for at nå de tilsigtede mål.

- **Valg af instrument**

Valget af instrument er et forslag fra Kommissionen til en henstilling fra Rådet, som vil gøre det muligt at fastlægge en koordineret tilgang på EU-plan, der sikrer kollektivt ejerskab til medlemsstaternes foranstaltninger og den nødvendige støtte fra EU-institutionerne.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant

- **Høringer af interessenter**

For at indsamle evidensbaserede oplysninger hørte Kommissionen regelmæssigt medlemsstaternes myndigheder, relevante EU-agenturer, ukrainske myndigheder og internationale organisationer, samtidig med at den havde udvekslinger med ikkestatslige organisationer og civilsamfundsorganisationer.

Kommissionen hørte i samarbejde med de roterende formandskaber for Rådet for Den Europæiske Union medlemsstaterne om fremtiden for midlertidig beskyttelse i forskellige fora og ved flere lejligheder, herunder i Rådets Strategiske Udvalg for Indvandring, Grænser og Asyl (SCIFA), Asylgruppen og Gruppen vedrørende Integration, Migration og Udsendelse, i april 2024. Der understregede medlemsstaterne behovet for at skabe en koordineret tilgang på EU-plan til overgangen fra midlertidig beskyttelse, der vil ledsage den yderligere forlængelse af statussen indtil marts 2027 for at sikre den nødvendige tid til en gradvis tilgang, samtidig med at der skabes klarhed for fordrevne personer i EU.

På SCIFA-mødet den 10. april 2025 gav medlemsstaterne også udtryk for støtte til, at overgangen fra midlertidig beskyttelse skulle tage form af en henstilling fra Rådet, der som minimum omfatter overgangen til anden retlig status og foranstaltninger til at sikre en gradvis tilbagevenden til Ukraine for at sikre medlemsstaterne kollektivt ejerskab. Sideløbende hermed har Kommissionen regelmæssigt hørt de medlemsstater, der er blevet påvirket mest, fordi de har modtaget et stort antal fordrevne personer fra Ukraine på deres område.

Der blev afholdt supplerende drøftelser på solidaritetsplatformen, hvor medlemsstaterne gentog behovet for en koordineret tilgang til overgangen fra midlertidig beskyttelse, der er fleksibel og fælles på europæisk plan. Sideløbende hermed havde Kommissionen regelmæssige kontakter med de ukrainske myndigheder for bedre at forstå deres behov. I overensstemmelse med artikel 3 i direktivet om midlertidig beskyttelse konsulterede Kommissionen desuden specifikt UNHCR, som har vurderet situationen og givet relevante input, som har afdækket behovet for en fælles reaktion på EU-plan, der vil sikre klarhed og ordentlige rettigheder og løsninger for fordrevne personer.

I marts 2025 offentliggjorde 109 humanitære organisationer og civilsamfundsorganisationer en fælles erklæring[7] om situationen for fordrevne personer fra Ukraine, hvori Kommissionen opfordres til at foreslå en yderligere forlængelse af den midlertidige beskyttelse indtil marts 2027, samtidig med at der skabes klarhed om fremtiden for midlertidig beskyttelse og opholdsstatus for personer, der er fordrevet fra Ukraine.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ikke relevant

- **Konsekvensanalyse**

Ikke relevant

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget overholder de grundlæggende rettigheder og principperne i artikel 1, 7, 18, 19, 24, 25 og 26 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt de forpligtelser, der følger af folkeretten, herunder Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges status, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Siden Rusland indledte sin angrebskrig mod Ukraine, er finansieringsbehovene i forbindelse med anvendelsen af direktivet om midlertidig beskyttelse blevet dækket over budgettet for de eksisterende EU-finansieringsinstrumenter for perioden 2014-2020 og 2021-2027, navnlig som led i de relevante fonde på området indre anliggender og samhørighedspolitikken[8].

Desuden blev der stillet 400 mio. EUR til rådighed under AMIF's tematiske facilitet og den tematiske facilitet under Fonden for Integreret Grænseforvaltning (IGFV) til nødhjælp for at støtte de medlemsstater, der er hårdest ramt af massetilstrømningen af fordrevne personer fra Ukraine[9].

I foråret 2025 meddelte Kommissionen, at der vil blive stillet 3 mia. EUR til rådighed til finansiel støtte til medlemsstaterne indtil udgangen af 2027 til gennemførelse af pagten og til modtagelse af personer med midlertidig beskyttelse fra Ukraine. Medlemsstaterne kan også bruge tildelinger, som de kvalificerede sig til i midtvejsevalueringen af AMIF, til at dække behov vedrørende midlertidig beskyttelse.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant

---

7 Three years since the activation of the Temporary Protection Directive: from emergency to longer-term solutions.

8 Samhørighedsaktion for flygtninge i Europa, den såkaldte "CARE"-pakke (CARE, CARE-plus og Fast-CARE).

9 Der blev tildelt nødhjælp til ti medlemsstater (PL, CZ, RO, HU, LT, LV, EE, BG, SK og CY).

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant

2025/0651 (NLE)

Forslag til

RÅDETS HENSTILLING

om en koordineret tilgang til overgangen fra midlertidig beskyttelse for fordrevne personer fra Ukraine

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 1, samt artikel 79, stk. 1, og artikel 292,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Midlertidig beskyttelse af fordrevne personer fra Ukraine, som ikke er i stand til at vende tilbage til deres oprindelsesland eller -region på grund af den russiske militære aggression, som indført ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 og forlænget ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/2409[10], (EU) 2024/1836[11] og (EU) 2025/...[12], er i kraft indtil den 4. marts 2027. Selv om den fortsat er et vidnesbyrd om Unionens enhed og solidaritet med det ukrainske folk, er midlertidig beskyttelse i sagens natur midlertidig. Det er derfor nødvendigt at bane vejen for en gradvis, holdbar og velkoordineret overgang fra denne status til det tidspunkt, hvor forholdene i Ukraine er således, at den midlertidige beskyttelse kan bringes til ophør, samtidig med at der tages hensyn til Ukraines kapacitet og genopbygningsbehov.

(2) I forbindelse med drøftelserne om fremtiden for den midlertidige beskyttelse har medlemsstaterne opfordret til en sådan koordineret tilgang på EU-plan. På grundlag af medlemsstaternes erfaringer efter aktiveringen af Rådets direktiv 2001/55/EF er det afgørende at sikre kollektivt ejerskab og delt ansvar mellem alle medlemsstater på EU-plan i hele denne proces.

(3) Et af formålene med at aktivere direktiv 2001/55/EF var at forhindre, at medlemsstaternes asylsystemer blev overvældet og ikke kunne behandle et stort antal ansøgninger om international beskyttelse, uden at det indvirkede negativt på deres effektive funktion, hvilket var til fordel for de personer, der anmodede om beskyttelse. Dette spørgsmål er fortsat af central betydning for kortlægningen af overgangen fra midlertidig beskyttelse. Selv hvis der er fred, vil Ukraine desuden have brug for tid til at genopbygge sin kapacitet til at tage imod alle de personer, der blev fordrevet på grund af krigen. For at støtte Ukraine i dets bestræbelser på at reintegrere de fordrevne

---

[10] Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/2409 af 19. oktober 2023 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 (EUT L, 2023/2409, 24.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/2409/oj).

[11] Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2024/1836 af 25. juni 2024 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 (EUT L, 2024/1836, 3.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1836/oj).

[12] Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/... af ... om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 (EUT L, .., ELI: …).

personer er det derfor vigtigt, at processen forvaltes fleksibelt, gradvist og under hensyntagen til de pågældende personers individuelle situation. Denne overgang bør derfor imødekomme behovene hos dem, der i øjeblikket nyder midlertidig beskyttelse, og Ukraines behov, samtidig med at integriteten af medlemsstaternes asylsystemer bevares.

(4) Mange fordrevne personer, der har nydt godt af midlertidig beskyttelse, har nu været i Unionen i flere år, og de har integreret sig i deres værtssamfund ved at lære sproget, finde beskæftigelse og starte uddannelse. Det er derfor hensigtsmæssigt, at de får mulighed for at overgå til en national retlig status, der bedre afspejler deres faktiske situation i Unionen allerede nu, hvor betingelserne for fortsat lovligt ophold af andre grunde er opfyldt. Det kan f.eks. være opholdstilladelser baseret på beskæftigelse, uddannelse, forskning eller familiemæssige årsager. Medlemsstaterne bør derfor fremme og lette denne overgang, herunder ved at give klare oplysninger for at hjælpe de berørte personer med at forstå de fordele og rettigheder, som disse opholdstilladelser giver sammenlignet med midlertidig beskyttelse og international beskyttelse.

(5) For at støtte overgangen for personer med midlertidig beskyttelse til anden retlig status og tilbyde dem alternative muligheder under disse ekstraordinære omstændigheder bør medlemsstaterne, navnlig når adgang til national status måske ikke er mulig, tillade disse personer, som ellers ville være berettiget til en anden status på grundlag af EU-retten, at ansøge om tilladelser, der er reguleret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801[13], (EU) 2021/1883[14] og (EU) 2024/1233[15]. Dette er muligt, forudsat at de ikke samtidig har deres midlertidige beskyttelsesstatus og en tilladelse, der er udstedt i henhold til disse direktiver. Medlemsstaterne bør derfor hurtigst muligt og senest på tidspunktet for ansøgningen om tilladelse underrette personer med midlertidig beskyttelse om forskellen mellem de rettigheder, der følger af midlertidig beskyttelsesstatus, og de rettigheder, der følger af disse direktiver. De bør også hurtigst muligt og senest på ansøgningstidspunktet underrette dem om, at de ikke samtidig kan nyde midlertidig beskyttelse og få en tilladelse i henhold til disse direktiver.

(6) For at medlemsstaterne kan blive klar til en eventuel udfasning af midlertidig beskyttelse, er det vigtigt at sikre, at hjemrejsen til og reintegrationen i Ukraine finder sted på en velordnet og human måde, og at der tages hensyn til de fordrevne personers forskellige individuelle forhold, hvor dem, der ønsker og kan vende tilbage til Ukraine, støttes. Nogle ønsker måske at vende hurtigt hjem, mens andre kan have brug for mere tid i betragtning af deres særlige omstændigheder. Det er også vigtigt at tage

---

13 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/801/oj).

14 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/1883 af 20. oktober 2021 om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse og om ophævelse af Rådets direktiv 2009/50/EF (EUT L 382 af 28.10.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2021/1883/oj).

15 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1233 af 24. april 2024 om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat (EUT L, 2024/1233, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1233/oj).

stilling til, om Ukraine har kapacitet til at reintegrere alle dem, der er fordrevet af krigen, på en holdbar måde. Medlemsstaterne bør derfor vedtage foranstaltninger, der baner vejen for en gnidningsløs og holdbar reintegration i Ukraine under hensyntagen til alle disse overvejelser ved at gøre fuld brug af og videreudvikle de værktøjer, der allerede er fastsat i artikel 21 og 23 i Rådets direktiv 2001/55/EF.

(7) De, der overvejer at vende hjem til Ukraine, bør være i stand til at træffe informerede beslutninger, som også vil gøre deres tilbagevenden mere holdbar. I forbindelse med en gnidningsløs overgang fra midlertidig beskyttelse bør medlemsstaterne indføre en mere struktureret tilgang til tilrettelæggelse af selvfinansierede sonderende besøg, jf. artikel 21, stk. 1, i direktiv 2001/55/EF. Disse besøg kan tjene som tillidsskabende foranstaltninger for personer med midlertidig beskyttelse, da det vil give dem mulighed for at besøge familie eller ejendom eller vurdere omfanget af ødelæggelser i deres lokalsamfund og generelt de overordnede forhold i Ukraine. For at øge effektiviteten af disse besøg og forhindre misbrug bør medlemsstaterne fastsætte parametre, betingelser og krav for dem. Sådanne krav bør koordineres med andre medlemsstater og fastsættes og meddeles på en gennemsigtig måde. Med henblik herpå bør medlemsstaterne oprette kontaktpunkter. Det er vigtigt at tage i betragtning, at der kan være personer, som ikke selv vil være i stand til at foretage sonderende besøg. Medlemsstaterne kan i sådanne tilfælde overveje at tilrettelægge og støtte sådanne sonderende besøg.

(8) Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre frivillig tilbagevenden for personer, hvis midlertidige beskyttelse er ophørt. Med henblik herpå bør medlemsstaterne oprette programmer for frivillig tilbagevenden. For at sikre deres effektivitet og undgå risiko for misbrug bør disse programmer udformes omhyggeligt, være omfattende og formidles godt under hensyntagen til Ukraines behov og kapacitet samt behovet for fordrevne personer i Unionen og situationen for dem, der blev i Ukraine, for at opretholde den sociale samhørighed. Derfor bør ethvert sådant program prioritere støtte til reintegration i de samfund, hvortil der vil være EU-midler til rådighed i Ukraine, i stedet for individuelle pakker. Betingelserne for at komme i betragtning til sådanne programmer bør fastlægges klart, og det bør kræves, at de personer, der har til hensigt at gøre brug af dem, tilmelder sig. Medlemsstaterne kan som led i disse programmer overveje at bistå med tilrettelæggelsen af udrejser, f.eks. når et stort antal fordrevne personer vender tilbage til det samme område i Ukraine.

(9) Selv om sådanne programmer for frivillig tilbagevenden bør være af begrænset og fast varighed, bør de give tilstrækkelig tid til at sikre passende koordinering med de ukrainske myndigheder med henblik på at lette en gradvis og passende integration af tilbagevendende personer i deres samfund, herunder adgang til basale tjenester og faciliteter såsom indkvartering, bolig eller lægebehandling. Af denne grund og for at sikre, at den indledende varighed af programmet for frivillig tilbagevenden koordineres med alle medlemsstaterne og de ukrainske myndigheder, bør der i programmerne for frivillig tilbagevenden fastsættes en udrejseperiode, der gør det muligt at nå disse mål, dvs. en periode på muligvis op til et år. I denne periode bør personer have lov til fortsat at have lovligt ophold i medlemsstaten. Da forholdene på stedet kan udvikle sig fra nu af og indtil udløbet af den midlertidige beskyttelse, bør medlemsstaterne, hvis den planlagte tid ikke er tilstrækkelig til at sikre en gradvis og holdbar reintegration i Ukraine, koordinere indbyrdes og med de ukrainske myndigheder for at fastsætte en anden eller forlænget frist for frivillig udrejse inden for rammerne af programmerne for frivillig tilbagevenden.

(10) For at mindske de administrative byrder i forbindelse med eventuel individuel udstedelse af opholdstilladelser til personer, der er tilmeldt programmer for frivillig tilbagevenden, bør medlemsstaterne gøre brug af muligheden i artikel 21, stk. 3, i direktiv 2001/55/EF for at give personer, der har haft midlertidig beskyttelse og er omfattet af et program for frivillig tilbagevenden, mulighed for at udvide de rettigheder, der er knyttet til midlertidig beskyttelse, jf. kapitel III i direktiv 2001/55/EF, til at omfatte de personer, der har haft midlertidig beskyttelse ud over varigheden af den midlertidige beskyttelse indtil datoen for tilbagesendelse til Ukraine eller udløbet af fristen for frivillig udrejse under programmet for frivillig tilbagevenden. For at sikre kontinuitet og undgå situationer, hvor disse personer opholder sig ulovligt umiddelbart efter udløbet af den midlertidige beskyttelse, bør medlemsstaterne desuden sikre, at personer, der har haft midlertidig beskyttelse, lovligt kan opholde sig på medlemsstatens område i perioden mellem udløbet af den midlertidige beskyttelse og den tidsramme, inden for hvilken de kan tilmelde sig programmet for frivillig tilbagevenden.

(11) Det er muligt, at Ukraine ved udløbet af den midlertidige beskyttelse ikke vil være i stand til at imødekomme behovene hos personer med visse specifikke sårbarheder, herunder som ikke vedrører deres helbred. For at sikre en holdbar hjemvenden, der tager hensyn til Ukraines kapacitet til at imødekomme specifikke gruppers behov, bør medlemsstaterne også anvende artikel 23, stk. 1, i direktiv 2001/55/EF på personer, der er udsat for andre sårbarheder end dem, der vedrører deres helbred, og træffe de nødvendige foranstaltninger vedrørende betingelserne for fortsat lovligt ophold. Hvor det er relevant, bør medlemsstaterne sikre, at opholdsbetingelserne tager hensyn til de berørte personers særlige behov.

(12) Medlemsstaterne bør udnytte mulighederne i artikel 23, stk. 2, i direktiv 2001/55/EF til at tillade personer at opholde sig på deres område ud over varigheden af den midlertidige beskyttelse, nemlig for familier, hvis mindreårige børn går i skole i en medlemsstat.

(13) For at sikre korrekt tilvejebringelse af oplysninger og hjælpe personer med midlertidig beskyttelse med at træffe informerede valg med fuldt kendskab til forholdene, er det vigtigt at maksimere anvendelsen af de eksisterende værktøjer og kanaler og undgå dobbeltarbejde. Hvis der oprettes Unity Hubs i medlemsstaterne, bør de til dette formål anvendes til at give oplysninger om overgangen til anden retlig status, sonderende besøg og programmer for frivillig tilbagevenden. For at støtte disse Unity Hubs kan medlemsstaterne anvende midlerne fra Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147[16], herunder de yderligere midler, der er tildelt efter midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme og midtvejsrevisionen af medlemsstaternes programmer under Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden. Der kan også modtages støtte fra interne organisationer og tredjelande til dette formål. For at strømline indsatsen bør medlemsstaterne gøre brug af den viden, de kapaciteter og de netværk, som internationale organisationer tilbyder, i deres individuelle planer for oprettelsen af Unity Hubs.

(14) For at sikre en koordineret tilgang blandt medlemsstaterne og med de ukrainske myndigheder vedrørende gennemførelsen af denne henstilling bør medlemsstaterne

[16] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147 af 7. juli 2021 om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (EUT L 251 af 15.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1147/oj).

koordinere, udveksle oplysninger og overvåge situationen på stedet i forskellige relevante fora, herunder i den solidaritetsplatform, som de ukrainske myndigheder vil blive indbudt til, efter behov.

(15) Da overgangen fra midlertidig beskyttelse vil føre til betydelige ændringer i fordrevne personers status, er det vigtigt at have et nøjagtigt billede af situationens udvikling. Medlemsstaterne bør derfor regelmæssigt og rettidigt ajourføre deres oplysninger om midlertidig beskyttelse på platformen for registrering af personer med midlertidig beskyttelse, herunder tal vedrørende inaktive registreringer.

(16) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne henstilling.]

ELLER

[I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne [retsakt], som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.]

(17) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne henstilling, som ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Foranstaltninger til at fremme overgangen til anden retlig status allerede inden udløbet af den midlertidige beskyttelse

1. Medlemsstaterne bør fremme og lette adgangen til national retlig status for personer med midlertidig beskyttelse, som er beskæftiget med arbejde, selvstændig virksomhed, erhvervsuddannelse eller uddannelse og forskning i en medlemsstat, eller som ville være berettiget til national retlig status af familiemæssige eller andre årsager, og som ville opfylde betingelserne i national ret.

2. Medlemsstaterne bør, navnlig når adgang til national retlig status ikke er mulig, tillade personer med midlertidig beskyttelse, som ellers ville være berettiget til en anden status på grundlag af EU-retten, at ansøge om tilladelser, der er reguleret i henhold til direktiv (EU) 2016/801, (EU) 2021/1883 og (EU) 2024/1233, forudsat at de ikke samtidig har denne status med en tilladelse, der er udstedt i henhold til disse direktiver. Medlemsstaterne bør hurtigst muligt og senest på tidspunktet for ansøgningen om tilladelse underrette personer med midlertidig beskyttelse om forskellen mellem de rettigheder, der følger af midlertidig beskyttelsesstatus, og de rettigheder, der følger af disse direktiver. De bør også hurtigst muligt og senest på ansøgningstidspunktet underrette dem om, at de ikke samtidig kan nyde midlertidig beskyttelse og få en tilladelse i henhold til disse direktiver.

Foranstaltninger til at bane vejen for en gnidningsløs og holdbar reintegration i Ukraine

3. Medlemsstaterne bør tillade selvfinansierede sonderende besøg i Ukraine i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, i direktiv 2001/55/EF. I den forbindelse bør medlemsstaterne:

   a) etablere og koordinere parametrene eller betingelserne for sonderende besøg med de øvrige medlemsstater

   b) informere personer, der måtte ønske at foretage sådanne besøg, om parametrene eller betingelserne, til hvilket formål der bør oprettes kontaktpunkter

   c) overveje, i tilfælde hvor de berørte personer ikke selv vil være i stand til at tilrettelægge og finansiere sonderende besøg, at tilrettelægge og støtte sådanne sonderende besøg.

4. Medlemsstaterne bør etablere programmer for frivillig tilbagevenden i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/55/EF, der skal anvendes, når den midlertidige beskyttelse er ophørt. I den forbindelse bør medlemsstaterne:

   a) sikre koordinering med de ukrainske myndigheder for at lette reintegrationen i lokalsamfundene i Ukraine, såsom at finde indkvartering eller boliger eller adgang til basale tjenester og infrastrukturer, herunder lægebehandling

   b) sikre, at støtte under programmer for frivillig tilbagevenden prioriterer støtte til reintegration i lokalsamfundene i Ukraine i stedet for individuelle pakker

   c) fastsætte betingelserne for at være omfattet af programmet for frivillig tilbagevenden

   d) kræve, at de personer, der ønsker at gøre brug af programmet for frivillig tilbagevenden, tilmelder sig programmet

   e) fastsætte en konkret periode på muligvis op til et år, efter at den midlertidige beskyttelse er ophørt, for frivillig udrejse under programmet, samt koordinere med de øvrige medlemsstater og de ukrainske myndigheder og i overensstemmelse med punkt 8, hvis der i lyset af udviklingen på stedet er behov for en anden eller forlænget frist for frivillig udrejse under programmet, hvis den planlagte tid ikke er tilstrækkelig til at sikre en gradvis og holdbar reintegration af personer i Ukraine

   f) udnytte muligheden i henhold til artikel 21, stk. 3, i direktiv 2001/55/EF for at udvide de rettigheder, der er knyttet til midlertidig beskyttelse, jf. kapitel III i direktiv 2001/55/EF, til at omfatte de personer, der har haft midlertidig beskyttelse, og som er omfattet af et program for frivillig tilbagevenden, indtil datoen for tilbagevenden til Ukraine eller indtil udløbet af fristen for frivillig udrejse i henhold til programmet, samt sikre fortsat lovligt ophold mellem den dato, hvor den midlertidige beskyttelse ophører, og den periode, hvor personen kan tilmelde sig programmet

   g) overveje muligheden for at bistå med tilrettelæggelsen af udrejser, navnlig når store grupper af fordrevne vender tilbage til samme område i Ukraine.

5. Medlemsstaterne bør under behørig hensyntagen til den menneskelige værdighed træffe de nødvendige foranstaltninger vedrørende betingelserne for ophold for personer, der ikke opfylder kravene om adgang til anden status, og som har andre sårbarheder end dem, der er omfattet af artikel 23, stk. 1, i direktiv 2001/55/EF, indtil

det er muligt for Ukraine at imødekomme sådanne personers særlige behov. Hvor det er relevant, bør medlemsstaterne sikre, at opholdsbetingelserne tager hensyn til deres særlige behov.

6. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, i direktiv 2001/55/EF give familier, hvis mindreårige børn går i skole i en medlemsstat, opholdsbetingelser, der giver de pågældende børn mulighed for at afslutte den igangværende skoleperiode, hvis datoen for ophøret af den midlertidige beskyttelse, der er fastsat i Rådets afgørelse truffet i henhold til artikel 6 i Rådets direktiv 2001/55/EF, ikke falder sammen med afslutningen af skoleåret.

Foranstaltninger til at sikre formidling af oplysninger til fordrevne personer

7. Medlemsstaterne bør sikre, at fordrevne personer informeres behørigt om mulighederne for at overgå til anden retlig status, herunder fordele og rettigheder ved overgangen til denne status, samt om situationen i Ukraine, kravene til sonderende besøg og den støtte til at vende hjem, der er til rådighed i Unionen og i Ukraine. I den forbindelse bør medlemsstaterne:

   a) oprette hurtige nationale kommunikationssystemer og -procedurer, f.eks. kontaktpunkter, eller en oplysningskampagne

   b) for de medlemsstater, der har til hensigt at oprette et Unity Hub på deres område i samarbejde med de ukrainske myndigheder, gøre brug af disse Unity Hubs til at give de relevante oplysninger til fordrevne personer, samt gøre brug af den viden, de kapaciteter og de netværk, som internationale organisationer tilbyder, i den nationale plan for oprettelse af Unity Hubs

   c) overveje at gøre brug af Asyl-, Migrations- og Integrationsfondens program, herunder de yderligere midler, der er tildelt efter revisionen af den flerårige finansielle ramme og midtvejsevalueringen af de nationale programmer, til at støtte Unity Hubs.

Foranstaltninger til at sikre koordinering, overvågning og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og med de ukrainske myndigheder

8. Medlemsstaterne bør koordinere og udveksle oplysninger om relevant udvikling samt om gennemførelsen af denne henstilling blandt medlemsstaterne og med de ukrainske myndigheder, herunder inden for rammerne af solidaritetsplatformen, som de ukrainske myndigheder vil blive indbudt til efter behov.

9. Medlemsstaterne bør overvåge udviklingen og rettidigt og regelmæssigt ajourføre de relevante oplysninger om status for fordrevne personer i de relevante databaser, herunder på platformen for registrering af personer med midlertidig beskyttelse, navnlig med hensyn til antallet af personer med midlertidig beskyttelse eller tilstrækkelig beskyttelse i henhold til national ret på medlemsstatens område, antallet af personer, der er overgået til anden status og ikke længere har midlertidig beskyttelse eller tilstrækkelig beskyttelse i henhold til national ret, og antallet af personer, hvis registreringer er inaktive.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand